

ւոր է իր տանը մաքուր պահելու։ Այդ գեռ
բաւական չէր և դրանով չէր կարելի համոզվել
թէ իրանց պարագանութիւնը կատարեցին և
պատասխանատւութիւնից ազատ են։ Քանի որ
մեր ժողովուրդը այնքան պարտաճամաշ չէ, պէտք
է սույնել նրան այդ անելու, մինչև անդամ կա-
րելի է ասել, որ հարկաւոր է խիստ միջոցների ու
պատժի ենթարկել պարտապանցներին։ Մեր կար-
ծիքով աւելի լաւ կը լինէր այսօրվանից մի
քանի սանհիտարական նոր խմբեր կաղմակերպել,
որոնց պարագը կը լինէր օրը երկու անդամ այ-
ցելել այն բոլոր փողոցները ու աները, որոնք իրանց
իրաւունքի տակն են գտնվում և խիստ կերպով
հսկել մաքրութեան վրա։ Այն փուրգօնները, որոնց
պարտքն է քաղաքից դուրս կրել ապառառութիւննե-
րը, նրանց այժմուան թւի վրա աւելացնել մի քա-
նի նորերը, որովհետև եղածները քիչ են և ստի-
պել նրանց, որ օրը երկու անդամ այցելն իրանց
յանձնած մասերը ու հաւաքեն կեղաստութիւննե-
րը։ Մինչև այժմս դրանք երկու օրը մի ան-
դամ են այցելում և բացի դրանից կան այնպիսի
թաղեր, ուր շաբաթը մի անդամ էլ հազին են պլ-
նում։ Ի միջի այլոց պէտք էր պարտաւորեցնել,
որ այդ փուրգօնները ծածկոցներ ունենան, որ-
պէս զի ամսաբրութիւնները երբ հաւաքում են,
բայց չանցնեն փողոցներով ու մի մասը չը
թափեն փողոցներում, բնչպէս այժմս է լինում։
Այժմուան սանհիտարական խմբի վերակացուներին
պարտաւորեցնել, որ մի քիչ աւելի պարտաճամաշ
լինեն և խիստ կերպով հսկեն փուրգօնների վրա,
որոնց տէրերը թէ պարտազանց են և թէ բաւական
անքարագագարի։ Հարկաւոր է աւելի խիստ ուշա-
դրութիւն դարձնել մի քանի փողոցների վրա, ու-
րոնք մաքրութեան կողմից բաւական անհնախան-
ձելի վիճակի մէջ են գտնվում։ Յատկապէս պէտք
է ուշադրութիւն դարձնել «Հողէպլան» ասված քա-
ղաքամասում գտնվող պարտիկների և գլուղցի-
ների թաղի վրա, որի ամեն մի անկիւնը կեղ-
տուութեան բռն է։ Մուացայ ասել, որ հար-
կաւոր է փակել տալ այն բոլոր արտաքնյաները,
որոնք գտնվում են քաղաքի միջից հոսող առուա-
կի վրա և արգելել այդ տեղում լուսցը անելը,
որովհետև այդ առուակի ջրով են ջրում մեր բո-
լոր բանջարանոցները։ Եթէ մեր ցոյց տուածները
ճշգութեամբ կատարին, կարելի է յայս ունենալ
որ խօնքան մեր քաղաքը մուտք չի գործի և եթէ
գործի էլ շատ անհնան գոհեր կանենայ, որով-
հետև չը տարածվիում նազաստում են, թէ քա-
ղաքիս դիրքը և թէ ողլ։ Ալէքսանդրոպոլը ծովի
մակերոյթից 4000 ոսնաշափ բարձր է և արդէն
յայտնի է, որ խօնքան բարձր տեղերում շատ
մուտք չէ գործում։

Այսօր, ամսիս 21-ին, տեղիվա գաւառասկերտի նախագահութեամբ, հասարակական ժողով կար, որտեղ առաջարկվեց հետևեալ հարցը, թէ հարկաւոր է 2000 ր. յատկացնել, որպէս զի անհրաժեշտ գեղօրաքը բերել տան և թէ 20 հատ երկաթեայ մահմականեր գնեն: Առաջարկվեց քաղաքի կանայի կամ քաղաքի փողերից, որը այժմն բանվումն է գտնվում, վերցնել այդ 2000 ր. գումարը: Որովհետեւ նախքան փոլը վերցնելը, հարկաւոր էր նահանգպատելից թոյլատութիւն ստանալ, և որովհետեւ այդ բանը ժամանակի էր կարօտ, այդ պատճառով վճռեցին ժողովարարութեան դիմուլ: Հինգ ժողովում հաւաքվեց 300 ըստրի: Թուղթը յանձնվեց սպա. Խ. Խանհակեանին և Գ. Ռաֆայելեանին, որ ժողովարարութիւն շարունակեն միշտ այդ գումարի լրանալը:

ՆԱՄԱԿ ՆՈՐ-ԲԱՅԱԶԻՏԻՑ

Յունիսի 22-ին
Սկսած Ելենօվկա կայարանից մինչև Նոր-Բայա-
զէտ, Սևանի ծովակի եղերքում, 30 վերստ տա-
րածութեան վրա, ընկած են ուժն զիւղեր, ս-
րոնցից մինում բնակիլում են հայեր, երկրորդում
ուստա աղանդաւորներ, իսկ մնացեալ վեցը թիւր-
քարնակ են: Վերջին 6 զիւղերն են՝ Քըզի,
Աֆանդի, Հաջի-Մուլսան, Աղ-զիբիր, Աղ-զալա և
Այրի վանք: Բոլոր գիւղերի բնակիչները բացա-
ռապէս պարագրում են հողագործութեամբ, ա-
նամնապահութեամբ և մասամբ ձկնորսութեամբ
վեցերորդ գիւղը, այն է Այրի-վանդ թուր-
գիւղը, այդպէս է կոչվում նրա համար, որ մել
պատմական հինաւորց «Այրի-վանդին» կից է
գտնվում: Այրի-վանդը, ինչպէս ուրիշ շատ հայ-
կական ամուր վաճառքեր, բաց գաներով կանգնած
մնում է ասեայի և անմարդաբնակ և իր ներսի

առաստավղի հրաշլիք քանդակագործութեամբ՝ վկա-
ռում է հայ նախնիքի գեղարուեստական ճարտա-
սապետութեան վեհութիւնը... Ցանկալի է, որ
ներ բարձր հոգեսր իշխանութիւնը ուշադրութիւն
արձնէր այդ հրաշլիք վանքի վրա, որովհետեւ
քջաբնակ մոլեսանդ թուրք ժողովուրդը սրբա-
զգիցում և անասունների օթեան է գարձնում
այդ սրբաշն տաճարը: Ցիշեալ գիւղերից հայա-
նակի գիւղը, որ կրում է Օրդակլու անունը, բա-
ական թւով բնակիչներ ունի, որոնց տնտեսա-
նում զրութիւնը բաւարար կարելի է համարել,
իւթեական տեսակէտից: Միայն զարմանալին այն
, որ 150 տուն բնակիչ ունեցող Օրդակլու
խողը չունի իր եկեղեցական-ծխական զարոցը,
որն անհրաժեշտ է առնասարակ այդպիսի մեծա-
կիր գիւղերին: Ասում ենք, որ զալոցամէր մար-
իկ կարենոր են զատում այսպէս թէ այսպէս ու-
ռումնարան հիմնել այդ գիւղում: Վերջապէս
անկանք աջողութիւն:

Դուռագնատկ Ալեքսանդրովիլա գիւղը, որն ըն-
ած է թուրք գիւղերի մէջտեղ, բաղկացած է
0—35 տուն մալական հասարակութիւնից, որը

տուսաստանի խորքերից գաղթած է 40-ական
և ականներից սկսած։ Մալական հասարակու-
թինը, որքան էլ որ նախասպաշտված լինի,
յնու ամենայնիւ մի առանձին դիրք է բանում
որ շրջանակ հայ և թուրք հասարակութեան և
սբուխի շրջաններում, ինքնասպաշտված նուժեան
մերակչակից, իսկ հայ տարրը բնաւին զուրկ է
նքնությունութիւնից... Բայց թուրք ժողովուրդը,
ոչ ասել կուպի, որ բնականապէս հակիմ է
էակի աւարառութեան և աւագակութեան սկզբ-
ունքը։ Ուրիշի գոյքը յափշտակել, կողոպատել հա-
և այլազաւան ազգերին, —դա թուրք ժողովր-
ի հայեցակէան է, նրա ամբողջ համովմունքը...
Ճանապարհորդելով մեր նկարագրած զիւգերի
օտերքով, մարդ այդ կարճ ճանապարհի վրա
30 վերաց օդային ասպարեր բարութեն է զգում։
Եթինակ, ճանապարհը ձգվում է ծովափեայ բարձ-
աւանդակիներով և դուք կանգնած մի որ և է
լրակի գագաթին, ծովի մակերևոյթից բաւական
արձրութեան վրա՝ չնշում էք թեթև և զովարար
։ Առաջ էք զնում նոյն ճանապարհով մի քամի
կրատ և ահա մի տափարակում ձեր չնշառու-
թինը խեղվում է և դուք զգում էք մի թանձր,
նթափանցիկ օդ, որը չնշում է ձեր հոտառու-
թինը։ Իսկ այդ տեղից մի քամի քայլ հնուռ
արածվում է խաղաղ ծովակը։ Շարունակում էք
առաջածվում է խաղաղ ծովակը։ Շարունակում էք
առաջ ճանապարհով և երբ համում էք տեղի
մնանաբարձր կէտին, այն ժամանակ օդը բոլորու-
ին փոխվում է, —թեթև, ախորժելի զնիվուռ
ուրում է շրջակագրը։ Այդ արդէն հսսած էք

նուռմ Նոր-Բայազէտի մօսերքին և
Տիբրող երաշտոթեան պատճառով թէ յիշեալ
կտվերի և թէ Նոր-Բայազէտի ցանքսերը լաւ չեն,
արեհողերը անբերը են, մանաւանդ Նոր-Բայա-
էտի; Երկար միջոց չորոթիւնից յնտոյ վերջերս
ի քանի անդամ քիչ քիչ անձրևեց; Բոյոր հան-
երը անջրգի լինելու պատճառով հողագործ դա-
ակարգի յոյզը մոռում է միայն անձրեի վրա; Եւ
բաւ, ամբողջ բուսականութիւնը կարոտ է անձ-
երի Համեմատելով ուրիշ տարիների բուսակա-
ռութեան հետ, այս տարիայ թէ ցանքսերը և թէ
ստաստեղերը ճիշդ հակասատկերն են ներկայաց-
ում; Դաշտերը աշնան տեսք ունեն. կանաչա-
պատ գետնի մակերեսոյթը կիվիչ արեկի տաքու-
թիւնից անջուր չորացել է. դաշտային ծաղիկներն
այլ վայրի հոտաւէտ բոյսերը գետնի ամնա-

օրս յայտնի են, ավասու միայն, որ թիֆլոս
ամսեան ճանապարհից գուրս դանվելով գիւղը
որոշացել լաւ ամարանոց դառնալ: Գիւղի
այցը հարուստ է և հնութիւններով. Խաչ-
բար Ս. Մարտիրոս, Ս. Գեորգ, Տախտաեղծի,
Հայուատ և Մօջուտ ուխտաեղինները սուր աշքի
զօտութեան կարօւ են: Աղջամն ունի 2 ե-
կի 1 քահանայով. եկեղեցիներից մէկը այժմ
վում է և յայտնի է իր նոր ձևով: Զք նայե-
ք եկեղեցիներ կան այս գիւղում, բայց այնու-
ոյնիւ «զանգակի ձայն» տարվայ մէջ ժողո-
վ հաղիւ լսում է 2 անգամ. գիւղացիք եր-

ստիպված են լինում օտար գլուզեր գնալ և
ող հաղորդվելու քահանան շատ է ծերացնել:
ն անմիտիթար դրութեան մէջ է ժողովուրդը
ունիարանի կողմից. Աղջանի պէս մարդա-
բիւզը մի զարոց չունի, դա պատռաբեր մի
թ չէ: Խօսեցէք ժողովողի հետ, հասկացրէք
ն նշանակութիւնը և նա ձեզ կը պատաս-
հաց մատադ, երկու եղ ունեմ մինը քեզ,
թէ մի ուսումնարան շինէք: Սակայն ուր
բ զործիչները:

6. 0.
Ա երկու
ներման էլ
Հայ արև

ակիւս ներկայ համարը բազկացած է մէկ և թի մի խ
հերթից:

կամ մեզ
ներ: Խաչ
հիւանդին
գուռս գուռս
առաջ առաջ առաջ առաջ

Կամագաղաքի «Сынъ Отечества» լրագիրը,
ով մեր քաղաքների՝ բագախ, Աստրախանի,
ովլի, Յարիցինի և այն անպատճաստ լինե-
ասին Խօլէրան ընդունելու և նրա տարած-
արդեկելու, շատ իրաւացի կերպով անսուա-
մեր այդ տնտեսական և հասարակական
ուժինը՝ մեր երկրորդ Պլէշվա: Իսկ «Հօ-
օզքքնի» լրագրի աշխատակից պ. Նիկոլա-
յուելով Խօլէրայի մասին, զրում է ուշա-
եան արժանի հետեւալ տողելը. «Դուք յի-
շինեք թէ ինչպէս մի ժամանակ ռաւաց-
ի մի յայտնի մասը սաստիկ յարձակումներ
բոլց»:

ծծում ի՞ն ա ել ի գ է ն ց ի ա յ ի դէմ: Յար-
կիտ-Կիտիչներին, որոնց մեծ առաստղիւն
որ հայրենիքում, մամուլի այդ տեսակ քա-
պարզ է որ շատ ձևանոտու էր: Սի ժամա-
նակը ամաչած էին զգում իրանց, երբ
մասութիւնը յարձակվում էր այդ տգէտ և
առ Կիտ-Կիտիչների վրա. իսկ երբ յայտնի
թերան մամուլը բացարձակապէս հրատարա-
կութիւնութիւնը պէտք է զգնի տալով
տեղից վասդել, թէ ինտելլիգէնցիան ուրիշ
է, եթէ ոչ աւելորդ շռայլութիւն, թէ մեր
ըը շատ լաւ ապրում էին առանց ինտել-
լիգի և առանց դրան շատ փող էին վաստա-
ւու հոգեր ձեռք բերում, —այն ժամանակ
այդ Կիտ-Կիտիչները միանգամայն կենդանա-
շունչ առնմ: Իսկ հիմա մեր տգէտ հարուստ-
այդ ինքնահաւան Կիտ-Կիտիչները, յոյս ու-
ղ հասկանան, որ ազետի պատճառը ուղիղ
են, իրանց մէջ արմատացած այն այլան-
ամողմանքը, իբր թէ կարելի է ապրել և
անզել՝ հրաժարվելով և գիտութիւնից, և
շ մոռից, և արդարութիւնից, և ինտելլիգէն-
ցի, —հիմնվելով միախայն կամացականութեան
առհաս ան տրախառ թեան մաս:

շու զաւատի ձարտար գիւղից մեզ գրում
Յունիսի 20-ից խօնէրան մուտք գործեց թէ
խողը և թէ մի քանի այլ լրջակայ գիւղեր:
որ գիւղում, թէ խունաշննակ, Գիշի և այլ
իրից խրաքանչլուրում արդէն 6-ից մինչև 10
մեռնողներ եղել են: Սակայն ոչ ոք ուշա-
դիւն չէ զարձնում այդ գիւղերի վրա, տա-
րերը իրանք տպէա մարդիկ լինելով, չեն
լ ժողովուրդն առաջնորդել, հասկացնել նրան
սպահութեան մնիրամեջտութիւնը և այլն,
ասաւական թիշկը նստած է Շուշում: Այդ
րում մեռնողների մի մասը՝ թագուցից եկած
երն են, իսկ միւս մասը արդէն բնիկներն
յժմ վտանգ է սպահում որ խօնէրան կան-
այդ վարակված գիւղերից և գէպի լրջակայ
թուրք գիւղերը:»

անում ենք յարգելի գործողներին ան-
և աջողաբթին: Մի քանի պարզներ,
վերան Շեխեանց և Ստեփան Խանաղա-
լիրեցին դպրոցի օգտին ստացինը
ակ երկրորդը 10 ր., խոստանալով
արտնակի, իւրաքանչիւր տարի նոյն
ալ:

սը տեսչաթիւնից հրաժարեցիլ է օրի-
անցին, պահելով նոյն խռոմքը և աւագ-
շանակել է Յ. Յովհաննիսիւնցին։ Եթէ
Ֆիշդ է, շատ ցաւալի է, ամբողջ քա-
աղքարմակութիւնը սպասում է որ իր
բաց գլուխը կարգի ընկնի, խոկ այդ
դհակառակն, աւելի էլ անկարգ զբո-
է ընկնում։

13 մեզ գրում են, «Խօվէլայի պատճա-
ր են արեև՝ հայ հոգեորականութիւնը,
դամսցերին պատկանող մահմասական-
ապարակական ազօթքներ են անուած:
առաջ և գործակասար երիտասարդնե-

մբ նմանապէս մատաղ է արել ու բա-
միաը առքատ դասակարգին: Արգէն

Յու և գիւղերում խօլէրայից մհանաղ-
ուսակ հիւանդութիւն էլ պատահում է,
ամսիջապէս տանում են քաղաքից
վոլ հիւանդանոյց: Սանիստարական մաս-
ամեն օր խուզաբիում է աները, բա-
հաչտարար դատաւորը ինքն անձամբ
աները և ուր որ հանդիպում է հակա-
պայմանների, անսիջապէս տուզանքի
լում տանտէրերին: Կարգադրութիւն
ոգեղէն ու խիսր չը ծախվեն: Բագրուց
մարդիկ են գալիս և այդ պատճառով
թանգացել է Պուրայում: Ահազին
ըրեց Բագրան մեր քաղաքին ու գաւա-
ժամանակ մեր գտառուի մրկեղէնների
մենք տանում, ծախտում էինք Բագր-
ակ այժմ ոչ մի տեղ ծախեւ չենք կա-

սուս լրագիրները, սասոյդ աղբիւնե-
տում են, որ ամառվայ սկզբից մինչև
ԼԻՍԻՑ գուշա են եկել թէ՝ զէպի բա-
րձափի ամառանոցներն ու Ռուսաստանը
ուսպի հոգի:

Նմիսիր սկզբից արդէն Կովկասեան համաւումն է: Նախ բժշկվում էր Խստառությունը որ Վալօվոգում անձրեներից փոքր էր եղանակը, իսկ այժմ՝ գտնվում է ում: Վարչավայրի համարարանի բրդշան պրօֆէսօր պ. Ղազարոս Թումանիկը անդամ էսէնտուկից գնում է Կիսմենամենծ հոգասարութեամբ հետևում եանի տկարութեան ընթացքին և ամենով հոգ է տանում նրա մասին: Սակայն լսել ենք, Պատկանեանի տիտրունի գնում է, այնքան աւելի սուր բնանում: Ցարգելի պրօֆէսօր Թուման է ինայում գիտութեան ամենավերաբերաբործութած միջոցներով զինված անդութեան քայլայիշը ընթացքը գել

թի մեղ գրում են, «Երևանի թեմական
հեմիս խեղճ ուսուցիչների համար մի
լի հարկ է սահմանել, նա որոշել է
աթողիկոսին ուսուցիչների լուսանկար
իների ալբոմը ներկայացնել, ի հարկէ
ըն էլ հետք: Երևանի թեմում մօտ 200
իշ կայ, ամեն մէկին, քաղաք գնալու
ո միասին այդ բանը կը նստի առ-
լուրի, ուրեմն մեր թեմի ազգատ ու-
գրապանից այսպիսով առնուազն 1400
իս դուրս կը գայ: Հետաքրքիր է խմա-
սպագայ վեհափառ կաթողիկոսին ի՞նչ
է ուսուցիչների պատկերները. Նրան
կաւոր են նրանց տուած արդիւնքը
անական ասպարեզում: Վերջապէս ի՞նչ
ապագայ կաթողիկոսը՝ քաւոր ուսու-
ութինքով աշխատած 1400 լուրի ար-
ևոմով պիտի զարդարէ իր սկզբանք:»

